

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים**ע"א 6758/11**

בפני: כבוד הנשיאה ד' ביניש

המערערים: 1. איציק צרור
 2. האגודה לשמירת זכויות הפרט למען ההומואים
 הלסביות הביסקסואלים והטראנסגנדרס

נגד

המשיבים: 1. שביל החלב רשת מינימרקטים ללא הפסקה
 2. מרדכי לוי

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום באילת
 (השופטת ר' אטדגי-פריאנטה) מיום 9.8.2011,
 שלא לפסול עצמו מלדון בתא"ם 36728-11-09

בשם המערערים: עו"ד משה שוחטמן

להחלטה בשלום (20-06-2011): תאם 36728-11-09 איציק צרור נ' שביל החלב רשת מינימרקט שופטים: רות אטדגי פריאנטה, עו"ד: ו' וכן 2 משה שוחטמן, ו' 2 שי גור
להחלטה בשלום (17-07-2011): תאם 36728-11-09 איציק צרור נ' שביל החלב רשת מינימרקט שופטים: רות אטדגי פריאנטה, עו"ד: ו' וכן 2 משה שוחטמן, ו' 2 שי גור
להחלטה בשלום (09-08-2011): תאם 36728-11-09 איציק צרור נ' שביל החלב רשת מינימרקט שופטים: רות אטדגי פריאנטה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום באילת (השופטת ר' אטדגי-פריאנטה, להלן: בית המשפט), מיום 9.8.2011, שלא לפסול עצמו מלהמשיך ולדון בעניינם של המערערים בתא"ם 36728-11-09.

1. המערערים הגישו תביעה כספית נגד המשיבים. בכתב התביעה טענו כי המשיבים אחראים לשלט מפלה שנתלה בכניסה לחנות מכולת באילת, בעת קיום מצעד הגאווה בעיר בחודש מאי שנת 2009, עליו נכתב: "אין כניסה להומואים", תוך הפרת [חוק איסור הפליה במוצרים](#), בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א - 2000. המשיבים הכחישו את טענות המערערים, טענו שהשלט לא נתלה על-ידם, כי המערערים גרמו להם נזקים שכן הוציאו דיבתם רעה ולכן יש להם זכות קיזוז. כעשרה ימים לאחר דיון הוכחות מיום 20.6.2011 הגישו המערערים בקשה לפסול את בית המשפט מלהמשיך ולדון בעניינם. יחד עם בקשה הגישו המערערים גם בקשה לתקן את פרוטוקול הדיון מיום 20.6.2011.

2. בית המשפט דחה את בקשת הפסלות בקובעו כי אין בה ממש. בית המשפט קבע כי הופתע מאוד מהפרשנות שנתנו המערערים לדבריו ומהמשמעויות שנתנו לאמירותיו במהלך הדיון, אשר מנותקות מן ההקשר בו נאמרו, ושאינן מקימות, כשלעצמן, עילת פסלות. בית המשפט קבע עוד כי אין לו ולא הייתה לו כל דעה מוטה לצד זה או אחר, ובוודאי שאין לו ולא הייתה לו כל דעה שלילית על הציבור המיוצג על-ידי המערערים. בית המשפט הוסיף כי כל דבריו נאמרו במסגרת ניסיון כן ואדיב להביא את בעלי הדין לידי פשרה או הסכמה, מתוך הבנה שמדובר באירוע המחייב רגישות מיוחדת. עוד הוסיף בית המשפט כי בא-כוח המערערים שיתף פעולה בניסיונות להשיג הסכמה, וכי בתום הדיון ביקשו בעלי הדין שהות למשא ומתן בטרם הגשת סיכומים, וגם בהתחשב בכך הופתע מאוד מהגשת הבקשה. בית המשפט הדגיש כי לא גיבש כל דעה קודמת בעניין, כי דעתו פתוחה לשמיעת טענות בעלי הדין וכי יפסוק על-פי עובדות המקרה והראיות שהובאו לפניו. בית המשפט התייחס לכל אחת מהאמירות שיוחסו לו, הבהיר את נסיבות אמירתן ושלל חד-משמעית את המשמעות שהמערערים ביקשו לתת להן. מכל מקום, קבע בית המשפט כי הדברים שאמר היו בגדר הבעת דעה לכאורית בלבד בדבר סיכויי בעלי הדין, אשר אין בה כדי להצביע על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט. בית המשפט אף התייחס לזמן שחלף עד להגשת בקשת הפסלות. משלא מצא הצדקה להיעתר לה, דחה בית המשפט את הבקשה לתקן את פרוטוקול הדיון.

על החלטה זו הגישו המערערים את הערעור שלפניי.

3. המערערים שבים וטוענים כי במהלך דיון ההוכחות הביע בית המשפט מספר פעמים את דעתו בנושא, תוך שהוא משתמש בביטויים המעידים על דעה קדומה. לטענתם, במסגרת הצעות הפשרה התבטא בית המשפט מספר פעמים באופן המעיד על דעה קדומה נגד המערערים והם מפרטים התבטאויות אלו. המערערים טוענים כי מדובר בהתבטאויות מעליבות אשר פגעו בהם אישית וגם באמון שהם רוחשים לבית המשפט. רף ההוכחה הגבוה שהציב בית המשפט לפיו על המערערים להוכיח כי המשיבים הם שתלו את השלט מעיד, לדעתם, כי יש לבית המשפט דעה קדומה לפיה דין התביעה להידחות. כך עולה, לטענתם, גם מהתנהלות בית המשפט במהלך הדיון. בנסיבות העניין, ברור למערערים כי לא ניתן יהיה לשכנע את בית המשפט בטענותיהם הצודקות, וזאת בהתחשב בדעתו הקדומה על דרך ואורחות חייהם של המערערים. המערערים טוענים עוד כי לא השתהו בהגשת הבקשה.

4. שקלתי את הערעור ואת הנטען בו ועיינתי במכלול החומר שהוגש. דין הערעור להידחות שכן לא הוכח כל חשש ממשי למשוא פנים אובייקטיבי נגד המערערים באופן המקים עילה לפסילת בית המשפט מלהמשיך ולדון בעניינם. האמירות המיוחסות לבית המשפט, ואשר בית המשפט לא הכחיש את אמירתן, נאמרו במסגרת ניסיונותיו של בית המשפט להגיע להסכמה שתייתר את המשך הדיון. אמירות אלה, אשר מוטב היה שלא ייאמרו - ומשנאמרו היה מקום לערוך פרוטוקול שישקף את כל הנאמר באותו דיון - אכן לא היו ראיות, אך אין בהן כדי להצביע על גיבושה של דעה קדומה מצד בית המשפט ביחס לעניין ששנוי במחלוקת בין בעלי הדין. אזכיר בהקשר זה כי התבטאות שופט, אפילו אינה מוצלחת, כשלעצמה, אין בה כדי להקים עילה לפסילת שופט. שופט יפסל רק כאשר יוכח כי יש בהתבטאותו משום גיבוש עמדה היוצרת חשש ממשי למשוא פנים באופן המייתר את המשפט לפניו (השווה: [ע"א 4802/11](#) פלונית נ' פלוני (לא פורסם, 24.7.2011)). כאמור, זה אינו המקרה שלפניי. אוסיף עוד כי אני רואה חשיבות לכך שבית המשפט מצא לנכון להתנצל בפני בא-כוח המערערים בנוגע להתנהלות מסוימת שלו, שלשיטתו פירש בא-כוח המערערים באופן שגוי, ככל שנפגע ממנה (השווה: [ע"א 7678/10](#) הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ נ' עזבון המנוח נור אלדין עדנאן ז"ל (לא פורסם, 17.11.2010)).

5. אשר להצעות הפשרה שהעלה בית המשפט, יש לזכור שמדובר בסמכותו הטבעית של בית המשפט לנהל את הדיון ולהציע הצעות, לרבות הצעות פשרה לסיום המחלוקת שלפניו, וזאת מתוך רצון לחסוך בהוצאות ובזמן שיפוטי. לכן אף אין בעצם

העלאת ההצעות כדי לבסס חשש ממשי למשוא פנים ולנעילת דעתו של בית המשפט (ע"א 876/11 עוזי קליין נ' מכבי שירותי בריאות (לא פורסם, 20.2.2011)).

6. אכן הרגישות והמתח המלווים את המשפט עשויים בנקל ליצור אצל בעל דין את התחושה כי השופט אינו אוהד אותו או אף מתנכל לו, ומכל מקום אינו צודק. ואולם התרשמתי כי בית המשפט נתן ביטוי בהחלטתו לכך שהנו ער לרגישות המתחייבת מהנושא הנדון, ולפיכך אין די בתחושה הסובייקטיבית של המערערים כדי להקים עילה לפסילת בית המשפט על יסוד מבחן אובייקטיבי. משכך, דין הערעור להידחות (ע"א 6172/11 שמואל כהן נ' חיים אמויאל (לא פורסם, 18.9.2011)).

הערעור נדחה ללא צו להוצאות.

ניתן היום, י"א בתשרי התשע"ב (9.10.2011).

ה ד' ביניש 54678313-6758/11

ה נ ש י א ה

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 11067580_N01.doc דז
מרכז מידע, טלי 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן